

Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΔΥΣΗΣ - ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ ΣΤΟ ΑΓΙΟ ΟΡΟΣ

crash

online

ΤΕΥΧΟΣ 50 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2018 • ΤΙΜΗ 4,50 € • ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΛΙΚΗΣ ΡΗΣΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ

Πώς έδιωξαν τους
Ρώσους πράκτορες

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

«Εγώ, ο Τσίπρας
και ο Καμμένος»

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ

Πώς ξεπουλάνε
όλες τις αρχαιότητες

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΑΛΕΞΗ-ΤΑΓΙΠ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

**«Μου υποσχέθηκες νέα Λωζάννη.
ΜΗ ΜΕ ΕΚΘΕΣΕΙΣ. ΘΑ ΤΟ ΜΕΤΑΝΙΩΣΕΙΣ!»**

Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΠΟΜΠΟΛΑ - ΚΑΛΛΙΤΣΑΝΤΣΗ • ΟΙ ΝΕΕΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΛΑΥΡΕΝΤΗ ΛΑΥΡΕΝΤΙΑΔΗ

Ο Κώστας που είπε «όχι» στο Βουκουρέστι, εξαγριώνοντας τους ναιούκούς, παραμένει άφωνος τώρα, λέγοντας μόνο «Ναι» στις σελίδες του εθνοκιόνου μνημονίου

Ο παλιός έρωτας Καραμανλή - Πούτιν διατηρεί ακόμη διαύλους επικοινωνίας

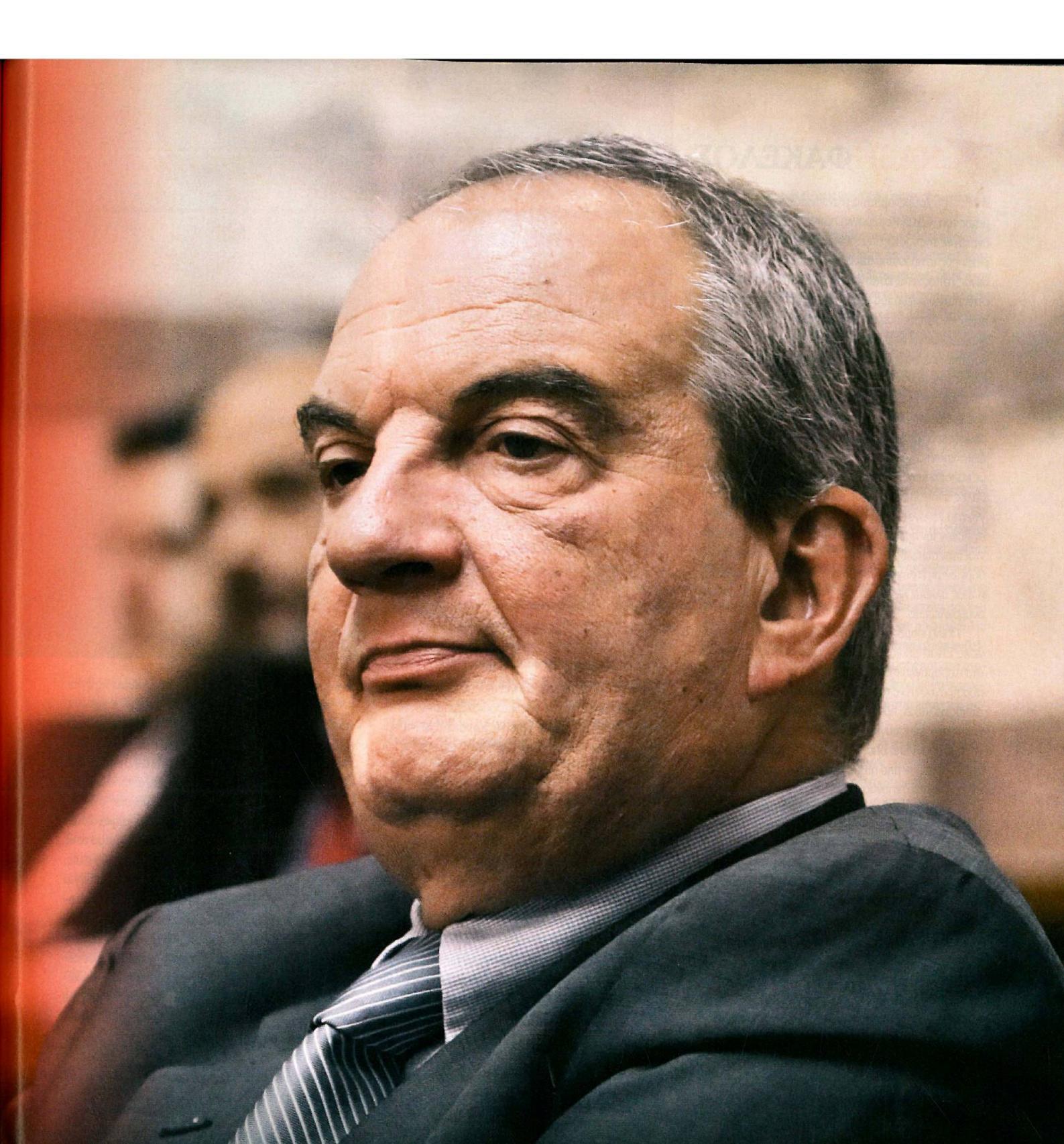
Ρεπορτάζ: Σπύρος Νάννος

Ο πολιτικός έρωτας του Κώστα Καραμανλή με τον Βλαδίμηρο Πούτιν και το Κρεμλίνο πέρασε οριστικά στη λίθινη παρελθόντος; Η παρατεταμένη (και εξοργιστική πολλές φορές) σιωπή του πρώην πρωθυπουργού οφείλεται στη φοβία του απέναντι στους Αμερικανούς και στις μνήμες-εμπειρίες που αποκόμισε κατά τη φθορά και την πτώση του από την εξουσία; Αισθάνεται ένοχος για το χρέος (στο ποσοστό που του αναλογεί) και για την ομπρία της χώρας από τους Γερμανούς; Η ρωσόφιλη πολιτική του και οι συμφωνίες για ρωσικούς αγωγούς έδωσαν την αφορμή στους Δυτικούς να αποφασίσουν ένα τελικό ξεκαθάρισμα και μια νέα αναδιανομή εδαφών στη Βαλκανική; Φυσικά, με την ευγενική φροντίδα των κυρίων Τσίπρα - Καμμένου και με εφαλτήριο τη Συμφωνία των Πρεσπών...

Ο πρώην πρωθυπουργός διατηρεί μια θέση στο ελληνικό Κοινοβούλιο, παίρνει έναν μισθό, έχει ορισμένους μετακλητούς υπαλλήλους χωρίς να μιλάει ποτέ, χωρίς ποτέ να λέει «όχι» στο

μνημόνιο και χωρίς να ορθώνει ανάστημα σε όλες τις αντιλαϊκές αποφάσεις. Είναι αυτός ο Καραμανλής που ξέραμε, ή ένας μεταλλαγμένος άνθρωπος εξαιτίας όσων έζησε ή όσων φοβάται; Η σιωπή του είναι μόνο αμυντική, ή είναι και αντάλλαγμα προκειμένου να μην κατηγορηθεί για τις ευθύνες του σχετικά με το μνημόνιο και την τιμωρητική διάθεση της Δύσης απέναντι στον ελληνικό λαό; Εξακολουθεί να διατηρεί σχέσεις με τον Βλαδίμηρο Πούτιν και το Κρεμλίνο; Σύμφωνα με πληροφορίες, η επικοινωνία του με τον Ρώσο Πρόεδρο συνεχίζεται, αλλά όχι σε τακτική βάση, με εξαίρεση το πρόσφατο διάστημα της έντονης ελληνορωσικής διαμάχης. Δεν μπορούμε να το επιβεβαιώσουμε, αλλά πηγές του «CRASH» αναφέρουν ότι στην περίοδο αυτή της ελληνορωσικής διαμάχης και της Συμφωνίας των Πρεσπών ανταλλάχθηκαν μπονύματα μέσω δύο άκρως εμπίστων προσώπων. Ενός επιχειρηματία και ενός άλλου που εργάζεται σε ρωσική αεροπορική εταιρεία.

Σύμφωνα με επίμονες πληροφορίες, η μυστική επικοινωνία του Ρώσου Προέδρου με τον πρώην πρωθυπουργό συνεχίζεται, αλλά όχι σε τόσο τακτική και συχνή βάση, με εξαίρεση το πρόσφατο διάστημα της έντονης ελληνορωσικής διαμάχης με φόντο τη Συμφωνία των Πρεσπών και τις απελάσεις των Ρώσων διπλωματών, όταν ανταπλάχθηκαν κάποια απανωτά μηνύματα.

Σύμφωνα με τις ίδιες πληροφορίες, για λόγους πρόσθετης ασφάλειας των επικοινωνιών τους χρησιμοποιούνται δύο άκρως έμπιστα πρόσωπα. Το ένα είναι Έλληνας επιχειρηματίας και έρχεται σε επαφή με τον Καραμανλή, ενώ το δεύτερο εργάζεται σε μεγάλη ρωσική αεροπορική εταιρεία.

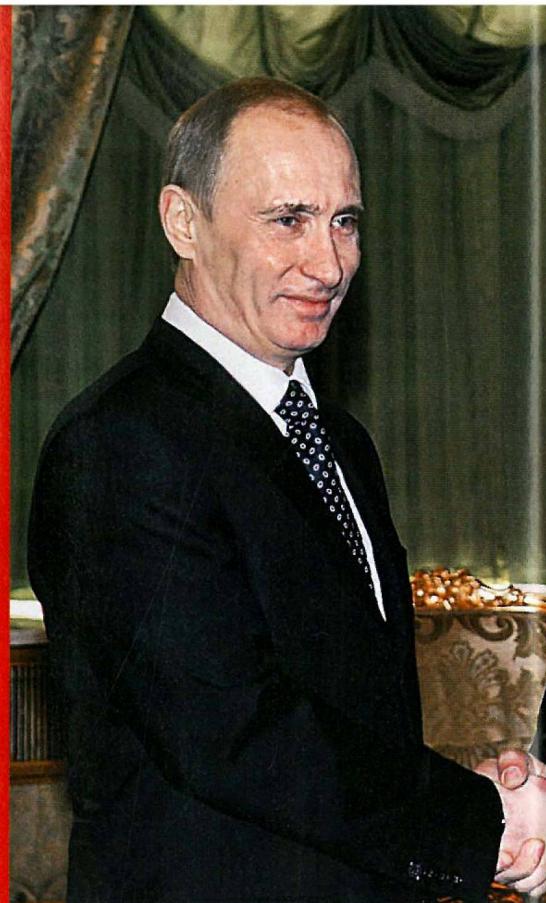
► Αναμφισβήτητα, η αναφορά και μόνο του ονόματος του Κώστα Καραμανλή προκαλεί συνειρμούς, και αναλόγως της όποιας συμπάθειας, αντιπάθειας ή αδιαφορίας προς το πρόσωπό του, η μηνύμη και το μιαλό του καθενός εστιάζονται, έστω και για λίγο, στην παρουσία του στην πολιτική ζωή του τόπου και σε κάποια γεγονότα ή απλές αναφορές που τον σημάδεψαν και μάλλον θα τον ακολουθούν για πολλά χρόνια, ανεξάρτητα της όποιας περαιτέρω πολιτικής δραστηριοποίησής του ή της παθητικής στάσης και της γενικής του σιωπής.

Όμως, εδώ και έναν χρόνο φέρονται να εντοπίζονται ή να φημολογούνται κάποιες ιδιαίτερες και λίγαν ενδιαφέρουσες επαφές του πρώην πρωθυπουργού, ενώ, εντελώς αιφνιδιαστικά και άκαρια, αναδύονται και προβάλλονται, με κάποιον καλυπτικό και έμμεσο τρόπο συσχετισμού με θολές αναφορές επί ίσως ανύπαρκτων καπαστάσεων, γνωστά γεγονότα και σοβαρές υποθέσεις που σίγουρα αφορούν τον πρώην πρωθυπουργό, αλλά κυρίως ανάγονται στην παρελθόντα πρωθυπουργική θητεία του, δημιουργώντας εύλογα ερωτήματα γύρω από τη σκοπιμότητα ή τους άλλους λόγους αυτής της μάλλον οργανωμένης αναμόχλευσης.

Ποιοι μπορεί να βρίσκονται πίσω από αυτές τις ενέργειες; Είναι κάποιοι που επαναφέρουν το όνομα του Κώστα Καραμανλή στην επικαιρότητα προκειμένου να τον παροτρύνουν ή να τον προωθήσουν να αναλάβει καθοριστικές πολιτικές πρωτοβουλίες; Είναι ξένοι παράγοντες και ποιοι ή ποιος συγκεκριμένα: Είναι μηχανισμοί προπαγάνδας που αποσκοπούν να τον απαξιώσουν και να τον αποθαρρύνουν από πιθανή εκ μέρους του διάθεση για ενεργή πολιτική επαναδραστηριοποίησή του; Είναι οι ίδιοι μηχανισμοί που συνετέλεσαν καθοριστικά στην πτώση της κυβέρνησης του;

Είναι κάποιοι που φοβούνται αναβίωση της πολιτικής του σύγκλισης-φλερτ με τον Βλαντιμίρ Πούτιν: Είναι κάποιοι που φοβούνται πιθανή αντίδρασή του σε φλέγοντα εθνικής σημασίας θέματα: Είναι αυτοί που επιδιώκουν να πειριθωριοποιηθεί και να φρειοθετηθεί η ίσως σημαντικότερη υπόθεση της μεταπολεμικής περιόδου για την Ελληνική Δικαιοσύνη, δηλαδή η πολυασύνθετη και πολύ-κροτο δικογραφία που εμπειρέχει το αποκαλύφθεν «Σχέδιο Πυθία 1» (Σχέδιο αποσταθεροποίησης της χώρας - Σχέδιο δολοφονίας του πρώην πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή), το σκάνδαλο των υποκλοπών στην Vodafone και τις διαρροές άκρως ευαίσθητων εγγράφων της ΕΥΠ: Είναι κάποιοι άλλοι: Γιατί ο ίδιος μένει παντελώς σιωπηλός απέναντι όχι στους επαίνους προς το πρόσωπό του, αλλά στις

Την ώρα που γύρω από το Κυπριακό και το Σκοπιανό διαφαίνονταν έντονη διπλωματική κινητικότητα, σε συνδυασμό με την επικρατούσα κατάσταση στα «εύφλεκτα» Βαλκάνια και τη μη προβλεπόμενη και ανεξέλεγκτη πολιτική του αλλοπρόσαλλου Ερντογάν, εντοπίστηκε πριν από περίπου έναν χρόνο μια έντονη, επίμονη, συνεχής και παρασκνιακή προσπάθεια των Αμερικανών για προσέγγιση του πρώην πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή.

προσβολές και στους παρασκνιακούς συνωμοτικούς συσχετισμούς που θίγουν και προκαλούν ρήγματα στην ιστορική παράταξη της οποίας ηγήθηκε για αρκετά χρόνια και την οποία δημιούργησε ο καθολικά αναγνωρισμένος και σεβαστός θείος του:

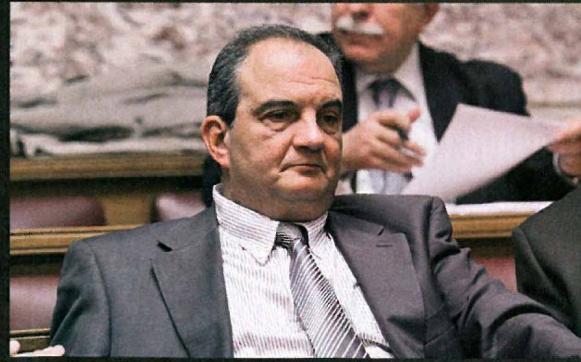
Το ντοκιμαντέρ από τη ρωσική κρατική τηλεόραση

Τον Οκτώβριο του 2017 η ρωσική κρατική τηλεόραση προέβαλε ντοκιμαντέρ, με σημιτικούς υπότιτλους, στο οποίο αποκαλύπτονταν η όλη συνωμοσία και το σχέδιο δολοφονίας του Κώστα Καραμανλή, το οποίο χαρακτηρίζοταν πολιτικό θρίλερ που θυμίζει John le Carré και Ian Fleming.

Στη συγκεκριμένη ρωσική τηλεοπτική παραγωγή, και μετά από μια εντυπωσιακή έρευνα, υποστηρίζεται ότι ο Κώστας Καραμανλής, ως πρωθυπουργός της Ελλάδας, προσπάθησε να προχωρήσει σε μεταρρυθμίσεις και να καταπολεμήσει την ανεργία, ενώ στα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής επικείρισε προσέγγιση με τη Ρωσία σε πολλά θέματα και καίριες κατευθύνσεις, δημιουργώντας μια ιδιαίτερη σχέση με τον Βλαντιμίρ Πού-

τιν, τον οποίο αποκαλούσε «φίλο» του. Το κύριο θέμα συνεργασίας ήταν ο τομέας της ενέργειας και ο Καραμανλής επιδώξεις και τελικά υπέγραψε συμφωνίες με τον Πούτιν για τον αγωγό πετρελαίου Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολη και τον αγωγό αερίου South Stream, αλλά ύστερα από αυτές ο Καραμανλής βρέθηκε στο σόκαστρο τόσο από δυνάμεις στην Ελλάδα όσο και από συμμάχους του.

Ο πρώην πρωθυπουργός της χώρας εμφανίζοταν ότι δυσαρεστούσε τους Δυτικούς - και ιδιαίτερα τους Αμερικανούς - και για άλλες αποφάσεις και ενέργειες, όπως το Κυπριακό, το Κόσοβο και κυρίως το βέτο για την είσοδο της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ, με συνέπεια να ακολουθήσει προσπάθεια αποσταθεροποίησης της Ελλάδας και με στόχο την πώση της κυβέρνησης Καραμανλή, όπως οι συνεχείς ταραχές και συγκρούσεις σε ελληνικές πόλεις, ενώ φέρεται να οργανώθηκε και σχέδιο δολοφονίας του Καραμανλή. Η Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών (ΕΥΠ) εμφανίζεται ότι εντόπισε επτά τουλάχιστον τρομοκρατικές ομάδες που συμμετείχαν στο σχέδιο αποσταθεροποίησης, τρεις από τις οποίες ειδικεύονταν σε κλοπές και απαγωγές εύπορων επιχειρηματιών, ενώ οι άλλες τέσσερις ήταν υπεύθυνες για την

οργάνωση του χάους στους δρόμους.

Ως προς το σχέδιο δολοφονίας του Κώστα Καραμανλή, το ρωσικό ντοκιμαντέρ παραπέμπει στις ελληνικές αποκαλύψεις, σύμφωνα με τις οποίες η ρωσική FSB εντόπισε με κάποιον τρόπο την ΕΥΠ για όσα αυτή εντόπισε στο ελληνικό έδαφος, με αποτέλεσμα να αποτραπεί η φυσική εξόντωση του Κώστα Καραμανλή, ο οποίος, όμως, πιεζόμενος συνεχώς και από πολλούς και κάτω από δι- αρκείς διαδιλώσεις και μέσα από μια συνολική τεταμένη ατμόσφαιρα, υποχρεώθηκε να προσφύγει σε εικλογές και να απολέσει έτσι την εξουσία.

Το ντοκιμαντέρ αναφέροταν ακόμα και στο σκάνδαλο υποκλοπών στη Vodafone, καθώς και στη διαρροή εγγράφων στην ΕΥΠ, αλλά μεγάλο εντύπωση δημιουργούν οι δίθεν πληροφορίες - διαρροές από ελληνικές υπηρεσίες ότι στην όλη συνωμοσία εμπλέκονται 20 Έλληνες πολιτικοί, από τους οποίους γνωστοί στους Ρώσους φέρονται μόνο οι Τέσσερις.

Οι διαπιστωθείσες σχετικές κινήσεις του Αμερικανού πρέσβη

Την ώρα που γύρω από το Κυπριακό και το Σκοπιανό δι-

αφαινόταν έντονη διπλωματική κινητικότητα, σε συνδυασμό με την επικρατούσα κατάσταση στα «εύφλεκτα» Βαλκάνια και τη μη προβλεπόμενη και ανεξέλεγκτη πολιτική του αλλοπρόσαλλου Ερντογάν, εντοπίστηκε πριν από έναν περίπου χρόνο μια έντονη, επίμονη, συνεχής και παρασκηνιακή προσπάθεια των Αμερικανών για προσέγγιση του πρώτην πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή.

Οι πρώτες σχετικές προσπάθειές τους φαίνεται να έχουν αιφεπτήρια το καλοκαίρι του 2017, όταν ο Αμερικανός πρέσβης Τζέφρι Πάιατ παρευρέθηκε σε εκδήλωση του ίδρυματος «Κωνσταντίνος Καραμανλής» και μήλος σε επιλεγμένο ακροστάριο. Λίγο αργότερα, πάλι ο Αμερικανός πρέσβης ήταν ομιλητής, μαζί με τον Κυριακό Μποτσιάκη, σε εκδήλωση της Νέας Δημοκρατίας, υπό την αιγιάλη του ίδιου ίδρυματος, για τα 70 χρόνια από το «Σχέδιο Μάρσαλ».

Πέρα όμως από τις οποιεσδήποτε διακριτικές, αλλά όχι μυστικές και άγνωστες, κινήσεις του Αμερικανού πρέσβη, υπάρχουν πληροφορίες που φέρουν τον Αμερικανικό παράγοντα να προτέρει και να πιέζει τον πρέσβη για προσέγγιση και επαφή με τον Κώστα Καραμανλή, χρησιμοποιώντας τις όποιες διαθέσιμες δυνατότητες και «γέφυρες».

Πληροφορίες ανέφεραν και εξακολουθούν να αναφέρουν ότι πραγματοποιήθηκαν, από τότε και μέχρι σήμερα, τουλάχιστον πέντε-έξι ιδιαίτερες και προφανώς μυστικές συναντήσεις και συζητήσεις μεταξύ τους, τα αποτελέσματα των οποίων φέρονται να ικανοποιούν ιδιαίτερα τους Αμερικανούς.

Ασφαλώς, κάποιες παρόμοιες κινήσεις και επαφές του Αμερικανού πρέσβη με το περιβάλλον του πρώτην πρωθυπουργού δεν θα παρουσίαζαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον αν συνέβαιναν σε κάποιες άλλες χρονικές περιόδους, αφού ο Κώστας Καραμανλής έχει σπουδάσει στις ΗΠΑ και εκφράζει την πολιτική συνέχεια και συνέπεια του θείου του, Κωνσταντίνου Καραμανλή, ο οποίος σαφώς και το πίστευε όταν δήλωνε ότι «**ανίκομεν εἰς την Δύσιν**». Όμως, τα ανόγυματα και οι συμφωνίες του Κώστα Καραμανλή ως πρωθυπουργού προς την Κίνα, και περισσότερο προς τη Ρωσία του Βλαντιμίρ Πούτιν, ενόχλησαν αρκετά τους Αμερικανούς, αφού θεώροσαν ότι συτέξι οι κινήσεις προσβάλλουν καίρια συμφέροντά τους στα Βαλκάνια και στην Ανατολική Μεσόγειο, ενώ το περιβόλιο «βέτο» του Βουκουρεστίου επέφερε οριστική ρίζη στις σχέσεις των δύο πλευρών και δρομολόγησε ουσιαστικά την πτώση της κυβέρνησης του Κώστα Καραμανλή, οπότε αυτή η διαφοροποίηση της συμπεριφοράς των Αμερι-

κανών απέναντι στον τελευταίο έχει την ανάλογη και ιδιαίτερη σημασία της.

Πάντως, αίσθηση και εύλογα ερωτήματα προκάλεσε η παραδοχή του Τζέφρι Πάιατ ότι ο Κώστας Καραμανλής πιέστηκε από τους Αμερικανούς, όταν ήταν πρωθυπουργός, προκειμένου να υποχωρήσει από τις εθνικές κόκκινες γραμμές του και να δεχθεί την αναγνώριση της ΠΓΔΜ με το όνομα «Μακεδονία». Η συγκεκριμένη μαρτυρία του Αμερικανού πρέσβη φέρεται να έλαβε χώρα σε συνάντηση με τον δήμαρχο Θεσσαλονίκης Γιάννη Μπουτάρη τον περασμένο Ιανουάριο, αλλά η «διαρροή» της μάλλον σε σκοπιμότητα αποδίδεται.

Φόμες για μυστικές επικοινωνίες μεταξύ Πούτιν και Καραμανλή

Οι παραπάνω αναφερόμενες επίμονες προσπάθειες του αμερικανικού παράγοντα για επαφή τους με τον πρώτην πρωθυπουργό δεν αποκλείεται να σχετίζονται και να συμπίπουν χρονικά με κάποιες φήμες, αν όχι πληροφορίες, σύμφωνα με τις οποίες, περίπου από τις αρχές του 2017 δρομολογήθηκε μια μορφή μυστικής επικοινωνίας μεταξύ του Κώστα Καραμανλή και του Ρώσου Προέδρου Βλαντιμίρ Πούτιν, με πρωτοβουλία του τελευταίου, χρησιμοποιώντας ένα τρίτο και ενδιάμεσο πρόσωπο, το οποίο καίριει εκτίμησης και εμπιστοσύνης και από τις δύο πλευρές, χωρίς όμως να αναφέρονται το περιεχόμενο και τη σκοπιμότητα αυτής της μυστικής επικοινωνίας.

Το συνδυασμένο και ταυτισμένο χρονικά έντονο ενδιαφέρον των δύο αναμφισβίτηπων παγκόσμιων υπερδυνάμεων γύρω από το πρόσωπο του Κώστα Καραμανλή, αν βεβαίως αλιθεύουν συτέξι οι φήμες και οι σχετικές πληροφορίες, καθιστά το όλο θέμα εξαιρετικά ενδιαφέρον.

Σύμφωνα, μάλιστα, με κάποιες νεότερες πληροφορίες, οι οποίες δεν μπορούν να αξιολογηθούν επί του παρόντος, η μυστική επικοινωνία - επαφή του Ρώσου Προέδρου με τον πρώτην πρωθυπουργό συνεχίζεται, αλλά όχι σε τόσο τακτική και συχνή βάση, με εξαίρεση το πρόσφατο χρονικό διάστημα της έντονης ελληνορωσικής διαμάχης με φόντο τη Συμφωνία των Πρεσπών και τις απελάσεις των Ρώσων διπλωμάτων, όταν ανταλλάχθηκαν κάποια απαντώτα μηνύματα. Ακόμα, σύμφωνα με τις ίδιες τελευταίες πληροφορίες, για λόγους πρόσθετης ασφάλειας και στεγανότητας των επικοινωνιών τους χρησιμοποιούνται δύο ενδιάμεσα και άκρως έμπιστα πρόσωπα, όπου το ένα είναι Έλληνας ➤

Πολύχρονη σιωπή για ό,τι εθνοκτόνο συμβαίνει γύρω του...

► επιχειρηματίας και έρχεται σε επαφή με τον Καραμανλή, ενώ το δεύτερο είναι πιλότος μεγάλης αεροπορικής εταιρείας (όχι της Aeroflot), το οποίο αποτελεί τον συνδετικό κρίκο μεταξύ του Έλληνα επιχειρηματία και του Βλαντιμίρ Πούτιν.

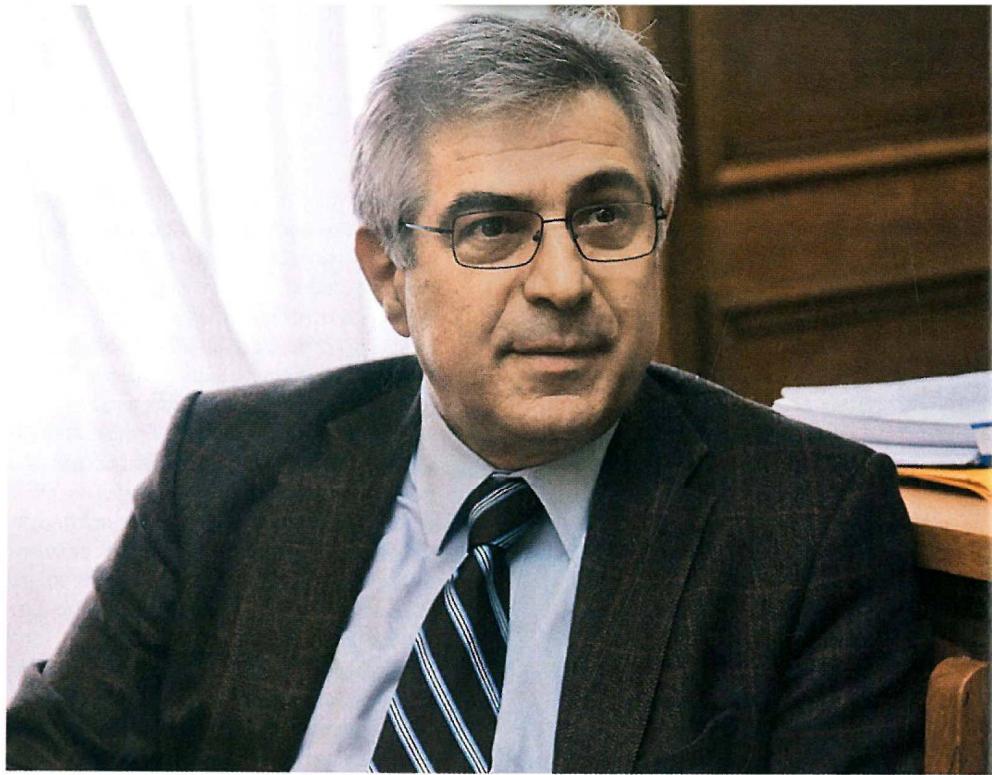
Η μυστική ενημέρωση δημοσιογράφων εκ μέρους του διοικητή της ΕΥΠ

Κάτια από αδειευκρίνιστες και αινιγματικές συνθήκες και σκοπιμότητες, ανώτατος αξιωματούχος της ΕΥΠ, μάλλον ο διοικητής της Γιάννης Ρουμπάτης, φέρεται να οργάνωσε, πρόσφατα, μια συνάθροιση ή μια κάποια κλειστού χαρακτήρα ενημέρωση συγκεκριμένων δημοσιογράφων, τους οποίους ενημέρωσε για ένα εξελίξει σχέδιο υπονόμευσης και αποσταθεροποίησης της ελληνικής μυστικής υπηρεσίας, ενώ συγχρόνως -και μάλλον κυρίως- επιχείρησε να απαξιώσει και να αποδείξει ως ανύπαρκτη απειλή το αποκαλυφθέν «Σχέδιο Πυθία 1» (Σχέδιο αποσταθεροποίησης της χώρας - Σχέδιο δολοφονίας του πρώτην πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή).

Φυσικά, η συγκεκριμένη συνάντηση δεν μπορεί να θεωρηθεί συνένευξη, αλλά μια κακής έμπνευσης επικοινωνιακή προσπάθεια στοχευμένης πληροφόρησης ή παραπληροφόρησης και με σκοτεινές μεθοδεύσεις, κυρίως λόγω της σοβαρότητας των όποιων αποκαλύψεων και ισχυρισμάτων του.

Το διαίτερο και ξεχωριστό ενδιαφέρον των φερόμενων «αποκαλύψεων» του διοικητή της ΕΥΠ εστιάζεται στην καθ' όλα απαξιωτική τοποθέτηση του απέναντι στο πολύκροτο «Σχέδιο Πυθία 1», το οποίο ειμέρεις φέρεται να χαρακτηρίσεις ως «φούσκα» και ως κατασκεύασμα που εν πολλοίσι σχεδιάστηκε και δρομολογήθηκε από πρώτην συνδικαλιστή της Υπηρεσίας, με καταλυτικό ρόλο στα κατά το παρελθόν τεκταινόμενα στις τάξεις της, απ' όπου πλέον έχει απομακρυνθεί, με τη συμμετοχή και άλλων φερόμενων ως συνεργατών του, για τους οποίους συνολικά υποστήριξε ότι υπάρχουν σαφείς υπόνοιες πως σπουδαστικό πάρα πολλόν ενδιαφέρον έχει η ΕΥΠ στην πραγματικότητα ενεργούν ως πράτορες ζένων μυστικών υπηρεσιών «μη δυτικών δυνάμεων», εστιάζοντας προς βορειοανατολική κατεύθυνση-χώρα, «φωτογραφίζοντας» ουσιαστικά τη Ρωσία.

Συγχρόνως, ο σημερινός διοικητής της ΕΥΠ, επιχειρώντας προφανώς να απαξιώσει το «Σχέδιο Πυθία 1», φέρεται να ανέγνωσε ή να επέδειξε στους παρισταμένους στην κλειστή ενημέρωση δημοσιογράφους (άγνωστος ο αριθμός τους, ο κύριος χάρος απασχόλησής τους και ο ακριβής χρόνος της συνάντησης) στοιχεία από τον φάκελο της υπόθεσης, ανάμεσα στα οποία και ένα έγγραφο, χαρακτηρίζομένο ως «τρίτο» έγγραφο, το οποίο ουδέποτε φέρεται να διαβιβάστηκε στη Δικαιοσύνη. Το περιεχόμενό του αναφέρει και χαρακτηρίζει τις πληροφορίες για αποσταθεροποίηση της χώρας και για σχέδιο δολοφονίας του πρώτην πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή ως σκόπιμα παρασχεθείσες από τους Ρώσους, προκειμένου να εξυπηρετηθούν δικές τους σκοπιμότητες και να προκληθεί ένταση ανάμεσα στην Ελλάδα και στους συμμάχους της. Επίσης, χαρακτηρίζει αναξίοπιστο τον συγκεκριμένο πληροφοριοδότη, με την κωδική ονομασία ΘΣ-13, εμπλέκοντας συγχρόνως, χωρίς κανένα ενδεικτικό και προβαλλόμενο στοιχείο, στην όλη συγκεκριμένη υπόθεση τον προαναφερόμενο πρώτην ενεργό αξιωματούχο και κορυφαίο συνδικαλιστή της ΕΥΠ.

Ο Μιχάλης Καρχιμάκης είχε κατηγορηθεί για τις διαρροές άκρως απόρρητων εγγράφων της ΕΥΠ. Η έφεση του έγινε δεκτή από το Δικαστικό Συμβούλιο και η υπόθεση «Πυθία 1» παραπέμφθηκε για συμπληρωματική και... περαιτέρω χρονοβόρα ανάκριση. Τελικά το Συμβούλιο Εφετών δεν τον παρέπεμψε σε δίκη.

Πιο συγκεκριμένα, ο σημερινός διοικητής της ΕΥΠ φέρεται να εντοπίζει και να προβάλλει, με τον δικό του τρόπο, ένα ανύπαρκτο έγγραφο αμφισβήτησης της υπόθεσης «Πυθία» και της αξιοπιστίας του συγκεκριμένου πληροφοριοδότη, τη στιγμή που ο τελευταίος, σύμφωνα με τις καταθέσεις αρμόδιων πρώτην κορυφαίων αξιωματούχων της ΕΥΠ και τη διεξαχθείσα δικαστική έρευνα, συνέχιζε να διαβιβάζει πληροφορίες σχετικές με την τρομοκρατία και την εθνική μας ασφάλεια, αρκετές από τις οποίες φέρονται να αποδειχθήκαν εντυπωσιακά ακριβείς και αξιοποίησμες, όπως η μεθοδεύμενη και αποβλέπουσα σε πρόκληση επεισοδίου κινητού ποστατών των Τούρκων πέριξ των νήσων Ρω και Καστελλόριζου, ο σχεδιασμός της οποίας απετέραπη με ενέργειες των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων και μετά την έγκαιρη σχετική ενημέρωση της ΕΥΠ τον Ιούνιο του 2009. Ως κόλαφος επί των συγκεκριμένων ισχυρισμών του σημερινού διοικητή της ΕΥΠ Γιάννη Ρουμπάτη μπορεί να χαρακτηρίσει η σχετική άποψη και τοποθέτηση του διοικητή της ΕΥΠ το χρονικό διάστημα 2004-2009 Ιωάννη Κοραντή, ο οποίος δημοσιεύτηκε σε φύλλο της κυριακάτικης εφημερίδας «Δημοκρατία», ως απάντηση σε σχετικό ερώτημα δημοσιογράφου. Η καθ' όλα κατηγορηματική διάψευση των φερόμενων ισχυρισμών της Γιάννη Ρουμπάτη εκ μέρους του Ιωάννη Κοραντή και η διαβεβαϊσμός του ότι «ουδέποτε είχε περιέλθει στην ΕΥΠ έγγραφο που να έθετε εν αμφιβόλω την αξιοπιστία της πηγής μας», καθώς και το ότι «η ίδια πηγή μάς παρέσχε στη συνέχεια -τουλάχιστον όσο ήμουν διοικητής της ΕΥΠ, δηλαδή μέχρι 14/7/2009- πληροφορίες για την εθνική μας ασφάλεια που αξιοποιήθηκαν από τις αρμόδιες αρχές και υπηρεσί-

ες», μάλλον συνέβαλαν ώστε να μην υπάρξει καμία περαιτέρω σκετική συνέχεια.

Σε κάθε περίπτωση, πάντως, ο συγκεκριμένην ενέργεια και αντίδραση του σημερινού διοικητή της ΕΥΠ, πέρα από τις οποίες άλλες αναφορές και καταγγελίες, στοχοποιεί και προσπαθεί να πλήξει ευθέως τον πρώτην πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή και εμμέσως τον σημερινό Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλο, κάτι που δημιουργεί συγκεκριμένα και καίρια ερωτήματα, σε κρίσιμη χρονική στιγμή για τα εθνικά μας θέματα και όταν ο πρώτην πρωθυπουργός άρχισε κάπως να δραστηριοποιείται. Η εναντίον του Κώστα Καραμανλή επιθετική διάθεσην καταδεικνύεται και μέσα από την αναφορά για καίρια εμπλοκή στο «Σχέδιο Πυθία 1» και ειδικότερα στο επίμαχο «τρίτο» έγγραφο, του τότε σειωματικού της ΕΛΑΣ και προϊσταμένου του κλιμακίου της ΕΥΠ στη Θεσσαλονίκη, ο οποίος προηγουμένως υπηρετούσε στην προσωπική φρουρά του Κώστα Καραμανλή.

Η περίπτωση π συγκεκριμένην άπωπ συγκέντρωση και ενημέρωση κάποιων δημοσιογράφων να οφείλεται σε πρωτοβουλία του κ. Ρουμπάτη δεν είναι τόσο πιθανή, αφού είναι γνωστή η συμπληθεία του προς το πρόσωπο του Κώστα Καραμανλή, ενώ, αν πράγματι συνέβη αυτό, θα έπρεπε να είχε ήδη παυθεί από τα υψηλά καθηκοντά του, επειδή έτσι φαίνεται να προκύπτει αιφνίδια και ανεξήγητη κυβερνητική διάθεση απομυθοποίησης του Κώστα Καραμανλή.

Σίγουρα, δεν μπορεί να αποκλειστεί η περίπτωση να ενήργησε έτσι ο σημερινός διοικητής της ΕΥΠ κατόπιν «άνωθεν» εντολών και πιέσεων προκειμένου να αποδομηθεί το «Σχέδιο Πυθία 1», να απομυθοποιηθεί ο Κώστας

Αίσθηση και εύλογα ερωτήματα προκάλεσε η παραδοχή του Τζέφρι Πάιατ ότι ο Κώστας Καραμανλής πιέστηκε από τους Αμερικανούς, όταν ήταν πρωθυπουργός, προκειμένου να υποχωρήσει από τις εθνικές κόκκινες γραμμές του και να δεχθεί την αναγνώριση της ΠΓΔΜ με το όνομα «Μακεδονία».

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ
“Εζησα σε καραντίνα μέχρι το βράδυ των εκλογών,,

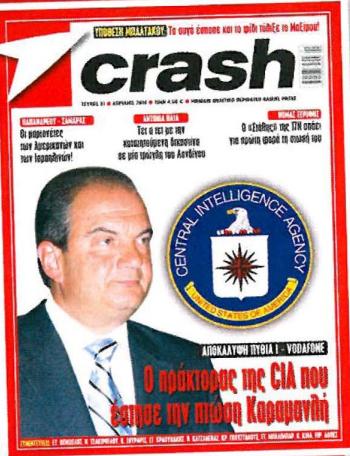
Πώς ο William B.B.
 της CIA έστησε τις «σκιές»
 μέσα στη Vodafone.

Ο Αμερικανός πράκτορας, του οποίου ο παλαιότερος δρόμος στην Ελλάδα έβρισκεται πλέον με λεπτομέρειες στους ανεκτίκους του συνεργάτες της CIA, Φίλιππο Λαζαρίδη, μεταξύ των οποίων σταθερός στας τελευταίες δεκαετίες της ΕΠΙ και πρωτεύοντας σε κοινές επιχειρήσεις των δύο μητρώων CIA και ΕΥΠ!

Ο Αμερικανός πράκτορας, του οποίου ο παλαιότερος δρόμος στην Ελλάδα έβρισκεται πλέον με λεπτομέρειες στους ανεκτίκους του συνεργάτες της CIA, Φίλιππο Λαζαρίδη, μεταξύ των οποίων σταθερός στας τελευταίες δεκαετίες της ΕΠΙ και πρωτεύοντας σε κοινές επιχειρήσεις των δύο μητρώων CIA και ΕΥΠ!

Τα δημοσιεύματα του CRASH για τον φάκελο Πυθία

Καραμανλής και ενδεχομένωνα περιθωριοποιηθούν και να ξεχωρίσουν οι άλλες δύο, εξίσου σοβαρές και «μετέωρες» σχετικές δικογραφίες (εκείνη των τηλεφωνικών υποκλοπών στη Vodafone και η άλλη των διαφρών σημαντικών εγγράφων της ΕΥΠ προς τον πρών πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή), για τις οποίες υπάρχουν συγκεκριμένες και κακουργηματικού χαρακτήρα κατηγορίες για συγκεκριμένα και κατονομάζομενα πρόσωπα. Σε μια τέτοια περίπτωση, ο δόλη υπόθεση λαμβάνει άλλες και πολύ σοβαρότερες διαστάσεις, που ίσως να συνδέονται με ζένες δυνάμεις και παρεμβάσεις, σε συσχετισμό ακόμα και με εθνικά θέματα και συμφέροντα της χώρας μας.

Πάντως, οι παρευρεθέντες στη συγκεκριμένη συνάντηση δημοσιογράφοι φρόντισαν να διοχετεύεται και να δημιουργηθεί ένα κλίμα σύγχυσης και πολλαπλών ερμηνειών, ταυτίζομενοι απολύτως με το πνεύμα, τη διάθεση και τις όποιες επιδιώξεις του διοικητή της ΕΥΠ πίστων οι οποίθεν αυτού ευρισκομένων, προβάλλοντας κυρίως ως μύθευμα και δημοιόγρημα σκοτεινών κύκλων το «Σχέδιο Πυθία 1», ευρισκόμενοι ενδεχομένων απέναντι και από δικές τους παλαιότερες τοποθετήσεις. Συγχρόνως, όλοι οι συμμετέχοντες στην προαναφερόμενη «μυστική» συγκέντρωση-εννέμερωση φέρονται να πείστηκαν απολύτως με τις διαπιστώσεις και εκτιμήσεις του Γιάννου Ρουμπάτη, χωρίς να χρειαστεί να υποβάλουν έστω και μια διευκρινιστική ερώτηση προς τον τελευταίο(!).

Δύο και πλέον χρόνια μετά την ολοκλήρωση της ανακριτικής διαδικασίας από τον ανακριτή Διαφθοράς Δημήτριο Φούκα, μία από τις πλέον καυτές και σημαντικές δικογραφίες στα ελληνικά δικαστικά χρονικά, που σχετίζεται με το «Σχέδιο Πυθία 1», τις υποκλοπές

την Vodafone και τις διαρροές εγγράφων από την ΕΥΠ, ύστερα από μια περιπετειώδη νομική αντιδικία μεταξύ δύο Δικαστικών Συμβουλίων κατέληξε στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών, το οποίο, με το υπ' αριθμόν 3269/2017 σχετικό βούλευμά του, παρέπεμψε σε δίκη και σε Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο τέσσερα πρόσωπα -τρεις Έλληνες και έναν Αμερικανό- που θεωρούνταν βασικοί κατηγορούμενοι.

Η μεγάλη και προφανώς αδικαιολόγητη καθυστέρηση ανεύρεσης του αρμόδιου Δικαστικού Συμβουλίου και η διαταχθείσα συμπληρωματική ανάκριση, μετά την απόδοχη της έφεσης που ασκήθηκε κατά της παρόφασης του Δικαστικού Συμβουλίου, εκ μέρους ενός εκ των κατηγορουμένων, του Μιχάλη Καρχιμάκη, τον οποίο τελικά το Συμβούλιο Εφετών δεν παρέπεμψε σε δίκη, μάλλον επιβεβαιώνουν εκείνους που ισχυρίζονται ότι πίσω από όλες αυτές τις ενέργειες και τη στασιμότητα υποκρύπτονται πλέσεις και πολιτική σκοπιμότητα, που αποβιλέουν στην εξέύρεση τρόπου αρχειοθέτησης ή κάποιας καθυστέρησης και περιθωριοποίησης της όλης υπόθεσης, για λόγους εθνικού συμφέροντος και αποφυγής εύλογου θυρρύου και εντάσεων, σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο κατά την οποία η χώρα μας αναζητεί απεγνωσμένα υποστήριξη από τις μεγάλες δυνάμεις.

Η εντυπωσιακή και ανεξήγητη απάθεια του Κώστα Καραμανλή

Ο Κώστας Καραμανλής, από τη στιγμή που έπαυσε να ηγείται της Νέας Δημοκρατίας, έχει επιλέξει να παραμένει σιωπηλός, μιμούμενος ενδεχομένως τον θείο του. Όμως, μεταξύ των δύο περιπτώσεων υπάρχει σημαντική διαφορά, μιας και ο Κώστας Καραμανλής διατηρεί μεγάλη αναστολή στην πολιτική του, ενώ ο Κώστας Καραμανλής παραμένει βουλευτής και μόνο τυπικά ενεργός πολιτικός, καθώς ο δραστηριοποίηση που επιδικεύεται, από τα βουλευτικά έδρανα, περιορίζεται και εξαντλείται στη συμμετοχή του στις ψηφοφορίες της Βουλής, χωρίς ουδέποτε, από τον Νοέμβριο του 2009, να μιλήσει ή να απευθύνει οποιαδήποτε προφορική γραπτή ερώτηση στο πλαίσιο λειτουργίας του ελληνικού Κοινοβουλίου και όσων επιβάλλει το βουλευτικό καθήκον του.

Πολλοί είναι οι πολιτικοί αναλυτές που θεωρούν ότι, αφού ο Κώστας Καραμανλής επέλεξε την τακτική της μόνιμης σιωπής, θα έρεπε, από το τέλος της πγείας του στη ΝΔ, να μην κατέλθει στις επόμενες εκλογές, δηλαδή σε εκείνες του Μαΐου του 2012, παραμένοντας έτσι εκτός πολιτικής, οπότε ουδείς θα μπορούσε να του προσάψει κάποια σκετική στην ποινή του μομφής.

Η μόνη βεβαίως δήλωση και πολιτική θέση του διατύπωθηκε πριν από το δημοψήφισμα του Ιουλίου 2015, ενώ μεγάλη επέντυπη δημιουργεί την απροθυμία τοπιθέτη που επί της Συμφωνίας των Πρεσπών, δηλαδή για την κλοπή του ονόματος της Μακεδονίας, για την οποία κάποιες ο αειμνηστος θείος του δεν κατάφερε να συγκρατήσει τα δάκρυά του μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες.

Αρκετά στελέχη αλλά και μεγάλη μερίδα οπαδών του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας έκριναν αρχικά ως σωστή την επιλογή του να μην εκφέρει κανέναν λόγο. Όμως, από ένα σημείο και μετά, και όταν άρχισαν κάποιες εσωτερικές διαμάχες εντός του κόμματος που απευλόσαν τη συνοχή και τη δυναμικότητά του, αλλά και όταν δημιουργήθηκε ένας άτυπος κύκλος προσώπων γύρω του από τα οποία διέρρεαν, ή αφίνονταν να εννοοθεί ότι διέρρεαν από αυτά, απόψεις και τοποθετήσεις του Κώστα Καραμανλή επί πολλών θεμάτων, πι συμπεριφορά των προσώπων αυτής της κομματικής μερίδας άλλαξε και μεταστράφηκε σε επίρριψη ευθυνών προς το πρόσωπό του. Αυτός, όμως, παρέμεινε και παραμένει σιωπηλός ακόμα και απέναντι σε βαρύτατες εις βάρος του κατηγορίες και σε σχέση με τη πρωθυπουργικά του καθήκοντα, μη θεωρώντας αναγκαίες τις από μέρους του εντάσεις και αντικρούσεις, επιλογή η οποία σαφώς έβλαψε και βλάπτει το πρόσωπό του. αλλά βεβαίως πλήρει και το κόμμα του.

Ένα άλλο πρόβλημα που προκαλεί η όλη ποθιτική του σάσισ είναι η όλως αφύσικη απόφαση και συμπεριφορά κάποιων «καραμανλικών» πολιτικών, ή θεωρουμένων του στενού περιβάλλοντός του προσώπων, να μεταναστεύσουν και να βρίσκονται ξαφνικά στους κόλπους της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΑ, όχι μεταλλασσόμενοι ως προς τις ιδέες τους, αλλά προβάροντας, προβάλλοντας ή εκμεταλλευόμενοι τις υπαρκτές ή ανύπαρκτες σχέσεις μαζί του, με συνέπεια να διαφαίνεται ότι οι συγκεκριμένες και απίστευτες μεταποδήσεις συντελούνται με παρότρυνση, ανοχή ή αδικαιολόγητη αισιοδοσία του Κώστα Καραμανλή.

Έτσι, εύκολα δημιουργούνται ανάλογα ερωτήματα και αμφισβητήσεις στους κόλπους της ΝΔ ως προς τις ειλικρινείς διαθέσεις του εντός της μεγάλης και ιστορικής παράταξης, ή ως προς την αμφιλεγόμενη και υπόγεια στήριξη και υποστήριξη του προς τον Αλέξη Τσίπρα, ο οποίος, όλως περιέργως, ουδέποτε κατέκρινε προσω-

► πικά τον Κώστα Καραμανλή, παραλείποντας, με έναν σεβάσμιο τρόπο, να αναφέρεται σε λάθη της πρωθυπουργικής του θητείας, τη στιγμή που ο σφοδρή κριτική του εναντίον της «Δεξιάς» συμπεριλαμβάνει ολόκληρη σκεδόν τη μεταπολιτευτική περίοδο.

Σοβαρό και σχετικό πρόβλημα αποτελεί και η συμπεριφορά του Πάνου Καμμένου, ο οποίος, σε κάθε χρόνο και ευκαιρία, επιστρατεύει και χρησιμοποιεί τον «καραμανλικό» του μανδύα, καθώς και την απεριόριστη εκτίμηση προς το πρόσωπο του πρώτου πρωθυπουργού, χωρίς βεβαίως, και σπουδαίως, να περίπτωσε αυτή, ο τελευταίος να αντιδράσει με κάποιον τρόπο.

Η όλη ομιχλώδης κατάσταση που περιβάλλει τον Κώστα Καραμανλή -και αποτελεί βεβαίως δική του δημιουργία- καθώς και η εκνευριστική του απράξια προκαλούν ιδιαίτερο πρόβλημα και στον Κυριακό Μπασοτάκη, αφού, πέραν των σχετικών εσωτερικών κομματικών τριβών και ανταραχών, βρίσκει συνεχώς απέναντί του και να τον πλεμούν πρόσωπα που εκμεταλλεύονται ή καπιλεύονται πουν υπαρκτή ή ανύπαρκτη σχέση τους με τον Κώστα Καραμανλή και τον «καραμανλισμό» γενικότερα, και τα οποία, ίσως συγκυριακά, έχουν βρεθεί είτε στους συγκυριερητικούς κόλπους, είτε στον απροσδιόριστο χώρο των «ανταρτών» και των δήθεν πραγματικών εκφραστών της «καραμανλικής» σκέψης. Συγχρόνως, ο σημερινός αρχηγός της μεγάλης δημοκρατικής και ιστορικής παράταξης είναι υποχρεωμένος να δικαιολογεί και να προσπαθεί να καλύπτει τα όποια καταλογιζόμενα λάθη ή ακόμα και καπηγορίες στο πρόσωπο του πρώτου πρωθυπουργού, τη στιγμή που ο τελευταίος παραμένει απόλυτα αδρανής. Φυσικά, ο συγκεκριμένη στάση του Κυριακού Μπασοτάκη σχετίζεται, αν δεν οφείλεται εξ ολοκλήρου, στη μεγάλη επιφρούρη και απήκοντο που θεωρείται ότι διαθέτει ο Κώστας Καραμανλής στις τάξεις της Νέας Δημοκρατίας.

Πατόσο, τα σημερινά δεδομένα ίσως να είναι πολύ διαφορετικά και ένας αποκλεισμός-εξοστρακισμός του Κώστα Καραμανλή από τα ψηφοδέλτια του κόμματος, που ίδρυσε ο παντελώς διαφορετικός θείος του, θα προκαλούνε σίγουρα την οργή του ίδιου, ανέξαρτη παντελώς δικαιολωθεί αυτή σε μέρους του, αλλά σίγουρα θα ξεκαθάριζε την κατάσταση στο εσωτερικό του κόμματος και κυρίως θα απογύμνωνε και θα άφνε μετέωρους και εγκαταλελευμένους όλους αυτούς οι οποίοι χρησιμοποιήσαν και εκμεταλλεύτηκαν τον «καραμανλικό» μανδύα. Το αποτέλεσμα μιας τέτοιας ακραίας απόφασης του Κυριακού Μπασοτάκη λογικά θα

προκαλέσει πάταγο και θα επηρεάσει αρντικά, και ίσως καθοριστικά, το ποσοστό και τη δύναμη της ΝΔ, αλλά δεν θα πρέπει να αποκλειστεί και μια καθολική σχετική αποδοχή αυτής της τολμηρής απόφασης, που πιθανόν να ξεπεράσει και τα όρια της ΝΔ και να προκαλέσει μάλλον επιθυμητές ανταράξεις στους κόλπους δύλων των κομμάτων. Πάντως, κάποιες τέτοιες αποφάσεις αναδεικνύουν και χαρακτηρίζουν τους ικανούς πήγετες, ενώ θα πρέπει να επισημανθεί πώς αρκετοί -και ίσως σωστά- θεωρούν ότι ο Κυριάκος Μπασοτάκης εξελέγη αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας λόγω της δικαιολογημένης άρνησης ψήφου του προς τον Προκόπη Παυλόπουλο στην ψηφοφορία που τον ανέδειξε Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ως προς τις σχέσεις του Κώστα Καραμανλή με τους Αμερικανούς, μπορεί να ειπωθεί ότι οι Αμερικανοί, μάλλον επηρεασμένοι από την όλη πολιτική διάθεση του αείμνηστου Κωνσταντίνου Καραμανλή απέναντί τους, υποδέχθηκαν τον νεότερο Καραμανλή στην πρωθυπουργία οργανώντας τις τηλεφωνικές υποκλοπές στη Vodafone, που απέβλεπαν στην παρακολούθηση τόσο του ίδιου όσο και σημαινόντων κυβερνητικών και υπηρεσιακών στελεχών του. Γενικά, στο διάστημα της πρωθυπουργικής θητείας του είχε καταστεί κόκκινο πανί για αυτούς λόγω των αναμφισβίτων πατριωτικών διαθέσεων, αποφάσεων και ενεργειών του, και ειδικότερα λόγω της αρντικής θέσης του στο Σχέδιο Ανάν για το Κυπριακό, λόγω των πέραν των συμμαχικών και ευρωπαϊκών ορίων συνεργασίων του με τη Μόσχα και προσωπικά με τον Βλαντιμίρ Πούτιν, καθώς και λόγω του περιβότου «βέτο» του Βουκουρεστίου, που απροκάλυπτα προκάλεσαν την οργή της Ουάσινγκτον και συνεπέλεσαν στην πτώση της κυβέρνησής του μέσα από σωρεία κατασκευασμένων σκανδάλων και ποικίλων ανατρεπτικών ενεργειών. Το μένος των Αμερικανών εναντίον του συνεχίστηκε και μετά τις εκλογές του Οκτωβρίου 2009 και την παραίτησή του από την αρχηγότητα της ΝΔ, ενώ μάλλον σαναζωπωρώθηκε μέσα από την ανάδυση της υπόθεσης «Πιθία 1», όπου φωτογραφιζόταν και πιθανή εμπλοκή των Αμερικανών, η οποία κατέσπει μάλλον εμφανής όταν η δικαιοστική έρευνα συσχέτισε τη συγκεκριμένη υπόθεση με τις υποκλοπές στη Vodafone και τις διαφροές ευαίσθητων εγγράφων της ΕΥΠ, με αποτέλεσμα να προκύψουν βαρύτατες καπηγορίες εναντίον αξιωματούχων της εδώ πρεσβείας των ΗΠΑ. Την ίδια χρονική περίοδο, όμως, ο Κώστας Καραμανλής επέλεξε για γραφείο του δημιανό της κατοικίας του Αμερικανού πρέσβη διαμέρισμα, προ-

καλώντας πολλά ερωτήματα και εύλογες απορίες.

Έτσι, ο αρντικές διιδέσεις των Αμερικανών απέναντι στον Κώστα Καραμανλή φαίνεται ότι συνεχίστηκαν μέχρι τις πρώτες επαφές τού εδώ Αμερικανού πρέσβη Τζέφρι Πάιατ μαζί του και όταν, συμπαμπικά, άρχισε να διαφαίνεται μια οργανωμένη προσπάθεια περιθωριοποίησης και αρχειοθέτησης των τριών ανωτέρω αναφερόμενων σημαντικών υποθέσεων. Συγχρόνως -προφανώς με προτροπή γνώσης της κυβέρνησης- ξεκίνησαν να εκδηλώνονται και προσπάθειες απαξίωσης και αποδόμησης της υπόθεσης «Πιθία», με αποκορύφωμα τους απεκμηρώτων ισχυρισμούς και μέσω μιας δύλων ομιχλώδους διαδικασίας άτυπης ενημέρωσης του διοικητή της ΕΥΠ Γιάννη Ρουμπάτη προς μια όχι απόλυτα συγκεκριμένη ομάδα δημοσιογράφων, η οποία πιστοποίησε της συγκεκριμένης υπόθεσης, και σε μια προσπάθεια απομυθοποίησης του Κώστα Καραμανλή, ο οποίος βεβαίως αρκετά ωφελήθηκε και προβλήθηκε θετικά σε ολόκληρη την ελληνική κοινή γνώμη μέσα από τις δύλες και εις βάρος του ενέργειες που αποκάλυψε η σχετική έρευνα της Ελληνικής Δικαιοσύνης. Ούτε, όμως, και σε αυτή την προσπάθεια σημάντωσης του ονόματός του υπήρξε κάποια εκ μέρους του αντίδραση.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι και εκ μέρους των Αμερικανών φαίνεται να εκδηλώθηκε μια κεκαλυμμένη και θρασύτατη προσπάθεια επιπρεσμού της δικαιοστικής έρευνας προκειμένου να αρχειοθετηθούν οι προαναφερόμενες υποθέσεις, μέσω ενός πρώτων στελέχους της ΕΥΠ, ο οποίος προσήλθε στον ανακριτή Δημήτριο Φούκα ισχυριζόμενος ότι μεταφέρει την επιθυμία της Ουάσινγκτον για κλείσιμο των υποθέσεων, ενέργεια που οποία ο συγκεκριμένος ανακρίπτη αναφέρει -προς τιμήν του- στο σχετικό πόρισμά του.

Με βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα, είναι πολύ πιθανό, αν όχι σίγουρο, ότι στις αρκετές επαφές μεταξύ του Κώστα Καραμανλή και του Τζέφρι Πάιατ συζητήθηκαν και οι συγκεκριμένες υποθέσεις, για την αρχειοθέτηση των οποίων ουδόλως διαφαίνεται να διαφώνησε το πρώτος, αφού οι επαφές και συναντήσεις τους συνεχίστηκαν και μάλλον συνεχίζονται μέσα σε γενικό κλίμα σύγκλισης.

Οι στενές σχέσεις που δημιουργήθηκαν μεταξύ του Βλαντιμίρ Πούτιν και του Κώστα Καραμανλή όσο ο δεύτερος πάταξε πρωθυπουργός είναι αρκετά γνωστές, όπως και οι επιπτώσεις τους για τον ίδιο. Σίγουρα, όμως, αυτές κινήθηκαν και επεκτάθηκαν πέρα από τα όρια

Ο «έρωτας» Καραμανλή - Πούτιν θύμωσε τους Δυτικούς και έφερε εντονότερο μνημονιακό έλεγχο. Επί πρωθυπουργίας του κάθε τόσο πάνταν με τον Ρώσο Πρόεδρο, κι αυτό εξαγρίωνε τη Δύση.

που καθορίζουν οι αρχές της ΕΕ και κυρίως της Συμμαχίας, οπότε οι πολιτικοί αναλυτές μάλλον θα πρέπει να ασχοληθούν και να ερευνήσουν τους λόγους αυτού του συγκεκριμένου εκτροχιασμού των αποφάσεων και των ενεργειών του Κώστα Καραμανλή από τις συμμαχικές και ευρωπαϊκές ράγες.

Αξιοσημείωτη σύμπτωση ίσως να αποτελεί το γεγονός ότι, λίγο μετά την έναρξη των φημολογούμενων άπυπων και μυστικών επικοινωνιών μεταξύ Βλαντιμίρ Πούτιν και Κώστα Καραμανλή, προβλήθηκε σε προφανώς άκαρπο χρόνο, από τη ρωσική κρατική τηλεόραση, εκτενές, αποκαλυπτικό και εντυπωσιακό ντοκιμαντέρ για το «Σχέδιο Πιθιά 1», τη στοχοποίηση του πρών Έλληνα πρωθυπουργού και την όλη υποστήριξη της ικανής και δραστηριαστηριαστικής αντικατασκοπείας και ασφάλειας της Ρωσίας FSB, προκειμένου να αποκαλύψει το όλο σχέδιο καθώς και οι πιθανοί εκτελεστές του.

Οι φερόμενες παράλληλες και συχνές επαφές ή επικοινωνίες του Κώστα Καραμανλή τόσο με τον Ρώσο Πρόεδρο όσο και με τον Αμερικανό πρέσβη και γενικότερα με τον αμερικανικό παράγοντα δημιουργούν εύλογες απορίες, αλλά ίσως αποτελούν και το κλασικό γνώρισμα των σκέψεων και των κινήσεων του πρών Έλληνα πρωθυπουργού να πάιζει ταυτόχρονα σε δύο ταμπλό ή να ενεργεί υπέρ του ενός και εις βάρος του άλλου. Ο χρόνος θα καταδείξει αν αυτό αποτελεί επιλογή του και κυρίως αν αυτή αποδειχθεί σωστή επιλογή. Γενικά, ως προς την παρατεταμένη σωπή του Κώστα Καραμανλή μπορεί να ειπωθεί ότι τα περιθώρια ανοχής της παράστασής της, εκ μέρους μεγάλης μερίδας του ελληνικού λαού, έχουν πλέον εξαντληθεί, οπότε είναι κοντά η στιγμή που οι περισσότεροι Έλληνες μπορεί να αποδοκιμάσουν και να καταδικάσουν την κάθε τυχόν μελλοντική πολιτική κίνησή του.

Η σημασία των επαφών του Κώστα Καραμανλή με Αμερικανούς και Ρώσους
Η μεγάλης γεωστρατηγικής σημασίας θέση της χώρας μας είναι γνωστή και της προσδίδει μοναδική δυνατότητα ελέγχου ολόκληρης της λεγόμενης Παγκόσμιας Νίσσου, δηλαδή των τριών ενωμένων ππείρων: Ευρώπη, Ασία και Αφρική. Από τους θαλάσσιους ελληνικούς χώρους, το Αιγαίο ελέγχει ουσιαστικά τα στενά Ελλησπόντου - Βοσπόρου, το Κρητικό Πέλαγος εξασφαλίζει τον έλεγχο της Διώρυγας του Σουέζ και γενικότερα της Ανατολικής Μεσογείου, το Ιόνιο Πέλαγος σχετίζεται με το μεγάλης στρατηγικής αξίας στενό του Οτράντο, ενώ το τρίγωνο Πύλου - Κρήτης - Δωδεκανήσου αναγνωρίζεται ως τεράστιας στρατηγικής σπουδαιότητας περιοχή, αφού προσφέρει μοναδική δυνατότητα ελέγχου ή απαγόρευσης εξόδου της Ρωσίας προς τη Μεσόγειο προκειμένου να αμφισβιτήσει την κυριαρχία των Αμερικανών και των Άγγλων, ή αντιστρόφως μπορεί να εμποδίσει την κίνηση των τελευταίων προς το Βόρειο Αιγαίο και τα Στενά.

Με βάση αυτά τα αναμφισβίτητα στοιχεία, εύκολα αντιλαμβάνεται ο καθένας το μέγεθος της αξίας που θα είχε για τη Ρωσία μια συμμαχία της και σύμπλευση με την Ελλάδα, η οποία θα της επέτρεπε να αμφισβιτήσει τη θαλάσσια κυριαρχία των Δυτικών στη Μεσόγειο, αφού θα μπορούσε να διεισδύσει βαθύτατα σε αυτήν, ελέγχοντας καθοριστικά τις κινήσεις μεταξύ της Δυτικής και της Ανατολικής Μεσογείου και προσδιόντάς της, έτσι, καθολική ναυτική ισχύ της ολόκληρη τη Μεσόγειο.

Φυσικά, αυτή η πιθανότητα δεν παραβλέπεται από τους Δυτικούς, οι οποίοι έχουν διαχρονικά φροντίσει να δημιουργήσουν και να συντηρούν πολιτικούς και άλλους πυρήνες και κέντρα επιφρονίας στη χώρα μας, σε τέτοιον βαθμό που πολύ δύσκολα θα παρακαμφθούν από άλλες

δυναμικές ώστε να απειληθούν τα συγκεκριμένα καίρια και μεγάλης γεωστρατηγικής αξίας συμφέροντά τους.

Ακόμα και ο παραμικρή ένδειξη παρέκκλισης από κάποιους βασικούς και μάλλον άγραφους κανόνες και όρους υποταγής εκλαμβάνεται ως μεγάλη αντίδραση στα συμμαχικά και κοινοτικά «κεκτημένα» και σχεδόν αυτόματα ενεργοποιούνται οι ανάλογοι μηχανισμοί, οπότε σύντομα αποκαθίσταται ο προγραμματισμένη και επιδιωκόμενη «ομαλότητα» και οι όποιοι απέθαρχοι τιμωρούνται ή περιθωριοποιούνται, ενώ, συνήθως, δυσάρεστες επιπτώσεις επέρχονται και στον δύσμορφο ελληνικό λαό.

Η περίοδος πρωθυπουργίας του Κώστα Καραμανλή σίγουρα μπορεί να θεωρηθεί ως η πιο χαρακτηριστική σχετική περίπτωση, αφού αποδειγμένα δέχθηκε, με πρωτοφανή σφοδρότητα και ένταση, συντονισμένες και πολυμέτωπες επιθέσεις και προσβολές τόσο από τους συμμαχικούς και εταιρικούς κόλπους όσο και -περισσότερο- από τους ποικίλους και πολλαπλώς αντιδρώντας και ενεργώντας εσωτερικούς αλλά ελεγχόμενους από ξένα κέντρα μηχανισμούς, όταν αυτός, χωρίς να αμφισβιτήσει πάνης στρατηγικές της χώρας και τον γεωπολιτικό της προσανατολισμό, επικέρισε μια προσέγγιση με τη Ρωσία του Βλαντιμίρ Πούτιν και δεν δίστασε να προβάλει «βέτο» απέναντι σε συγκεκριμένη θέση και επιθυμία της Υπερδύναμης, αποβλέποντας σε προώθηση και προστασία των ελληνικών οικονομικών και κυρίως εθνικών συμφερόντων.

Δεν είναι λίγοι εκείνοι που πιστεύουν σήμερα ότι η επελθόντα δεινή οικονομική κατάσταση της χώρας μας σχετίζεται αρκετά και με τις επιλογές, τις συμφωνίες και γενικά τα ανοίγματα του Κώστα Καραμανλή προς τη Μόσχα. Θεωρούν, δε, ότι τα μνημόνια και οι εξευτελιστικές συμφωνίες με τους δανειστές μας εντάσσονται στο πλαίσιο της προς παραδειγματισμό τιμωρίας του ελληνικού λαού, τη στιγμή που έχει δρομολογηθεί και ολοκληρώνεται η απόλυτη και καθολική υποταγή της χώρας μας στους «κατακτητές» της.

Φυσικά, όλα άλλαξαν με την πρώθυπη στην εξουσία κατηγορία του Βλαντιμίρ Πούτιν ως Προέδρου της Ρωσίας. Από την πλευρά του τελευταίου εκδηλώθηκε διάθεση ανάπτυξης σχέσεων με την Ελλάδα, αλλά ουσιαστικά ουδεμία πρόοδος σημειώθηκε, με τους Ρώσους να αποδίδουν αυτή την κατάσταση στην αδιαφορία και στην επιφυλακτικότητα της ελληνικής πλευράς και ιδιαίτερα στους δισταγμούς και στην ατολμία του Κώστα Ση-

Δεν μπορεί να αποκλειστεί η περίπτωση ο σημερινός διοικητής της ΕΥΠ να ενήργησε κατόπιν «άνωθεν» εντολών και πέσεων προκειμένου να αποδομηθεί το «Σχέδιο Πιθιά 1», να απομυθοποιηθεί ο Κώστας Καραμανλής και ενδεχομένως να περιθωριοποιηθεί και να ξεχαστούν οι άλλες δύο έξισου σοβαρές και «μετέωρες» σχετικές δικογραφίες: εκείνη των τηλεφωνικών υποκλοπών στη Vodafone και η άλλη των διαρροών σημαντικών εγγράφων της ΕΥΠ προς τον πρών πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή.

► μίτη.

Η μεγάλη αλλαγή στις ελληνορωσικές σχέσεις και γενικότερα η αναθέμανσή τους άρχισαν τον Δεκέμβριο του 2004, όταν πραγματοποιήθηκε η πρώτη επίσκεψη του τότε πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή στη Μόσχα. Η όλη υποδοχή του από τον μόνιμα ψυχρό και ανέκφραστο Βλαντιμίρ Πούτιν ήταν ιδιαίτερα θερμή και τα αποτελέσματα των συνομιλιών εντυπωσιακά, αφού οι δύο πλευρές υπέγραψαν κοινή δήλωση για περαιτέρω εμβάθυνση των σχέσεων και της πολυμερούς συνεργασίας των δύο χωρών. Στο επίκεντρο των συζητήσεων βρέθηκε η προώθηση κατασκευής του αγωγού Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολη, οι προμήθειες αμυντικών οπλικών συστημάτων, οι σχέσεις της Ρωσίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση και με το NATO, το Κυπριακό, καθώς και άλλα θέματα της διεθνούς σκηνής, ενώ συμφώνησαν στην ανάγκη για αυστηρή τήρηση των δεσμεύσεων και των σχετικών ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Το όλο κλίμα της συγκεκριμένης συνάντησης μεταξύ Καραμανλή και Πούτιν αποτυπώθηκε στις δηλώσεις του πάντοτε μετρημένου και φειδωλού σε τέτοιου είδους χαρακτηρισμούς Ρώσου Προέδρου: «Από τότε που εκλεγήκατε πρωθυπουργός οι σχέσεις μας καλυτερεύουν, και μερικά θέματα, που δεν μπορούσαμε να προωθήσουμε τα τελευταία χρόνια, τώρα παρουσιάζουν κινητικότητα».

Σύμφωνα με Ρώσους αξιωματούχους, ο Πούτιν είχε στηκματίσει την πρώτη θετική και καθοριστική εντύπωση για τον Κώστα Καραμανλή στην πρώτη συνάντηση και γιγνώρισε μάζι του τον Δεκέμβριο του 2001 όταν επισκέφθηκε την Αθήνα, και ενώ ο τελευταίος ήταν ακόμα στην αντιπολίτευση ως αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας.

Ακολούθησαν και άλλες συναντίσεις των Καραμανλή και Πούτιν, όπου επιβεβαιώνόταν το σταθερό και άριστο κλίμα στις σχέσεις τους, το οποίο κορυφώθηκε τον Απρίλιο του 2008 με τη μετάβαση του Κώστα Καραμανλή στη Μόσχα και την υπογραφή της συμφωνίας κατασκευής του South Stream, προκαλώντας την απροκάλυπτη και ασυγκράτητη οργή των Αμερικανών, σε συνδυασμό με το μόλις πριν από λίγες ημέρες προβληθέν «βέτο» στο Βουκουρέστι, με γνωστές τις περαιτέρω συνέπειες για τον Κώστα Καραμανλή και την κυβέρνησή του.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο Πούτιν, αναγνωρίζοντας τη γεωστρατηγική σημασία της χώρας μας στην περιοχή, επέλεξε δύο από

Ο σημερινός διοικητής της ΕΥΠ Γιάννης Ρουμπάτης

τους φίλους και παλιούς του συνεργάτες στην KGB για σταθμάρχες της SVR στην Αθήνα, αντικαθιστώντας ο ένας τον άλλον, μέχρι το 2010. Πρόκειται για τον Λεονίν Ρεσέτνικοφ και τον Αναστόλ Τκ., οι οποίοι οι σαφώς εργάστηκαν προκειμένου να αναπτυχθεί κατά τον καλύτερο δύνατο τρόπο η συνεργασία των δύο χωρών σε όλους τους τομείς και βεβαίως στα θέματα ασφαλείας και αντιμετώπισης της τρομοκρατίας, αλλά συγχρόνως επιτρέπονταν σημαντικά και θετικά τον Ρώσο Πρόεδρο, συμβάλλοντας έτσι καθοριστικά στην ανάπτυξη των καλύτερων σχέσεών του με τον πρών Ελληνα πρωθυπουργό.

Η μετέπειτα ανάληψη της πρωθυπουργίας από τον Γιώργο Παπανδρέου, τον Οκτώβριο του 2009, απογίτευσε μάλλον τους Ρώσους, κυρίως επειδή θα έχαναν έναν ειλικρινή και αξιόπιστο συνομιλητή τους, αλλά έτρεφαν και μια ελπίδα ότι θα υπήρχε μια ανάλογη συνέχεια για διατήρηση και προώθηση των ελληνικών συμφερόντων, παρά το ότι τον θεωρούσαν εκτελεστική μαριονέτα των Αμερικανών. Εκτίμηση που επαληθεύτηκε, σχεδόν αμέσως, με τις αποκαλυψθείσες, μέσω του WikiLeaks, υποτακτικές αναφορές και δεσμεύσεις τόσο του ίδιου όσο και υπουργών της κυβέρνησής του στον Αμερικανό πρέσβη της Αθήνας.

Οι προς τη σημερινή ελληνική κυβέρνηση, οι αρμόδιοι Ρώσοι αξιωματούχοι ισχυρίζονται ότι από ένα σημείο και μετά το Πούτιν, ο Λαβρόφ και ο Ρεσέτνικοφ αντιλήφθηκαν πως οι Έλληνες συνομιλητές τους, και κυρίως ο Αλέξης Τσίπρας, ο Νίκος Κοτζιάς και ο Πάνος Καρμένος, δεν διατύπωναν θέσεις ή δεν

κατέληγαν σε κάποιες προτάσεις και γενικά στερούνταν σοβαρότητας και σταθερότητας. Από τις ίδιες μάλιστα ρωσικές πηγές χαρακτηρίζονται «άσχετοι, ερασιτέχνες, ανερμάτιστοι, προβληματικοί, οπορτουνιστές και πολιτικοί τυχοδώκτες» οι οποίοι xειραγγίζθηκαν μάλλον εύκολα από τους Δυτικούς και περισσότερο από τους Αμερικανούς, με αποτέλεσμα να υπακούουν, να υποτάσσονται και να εκτελούν πιστά όλα τα κελεύσματα και τις επιθυμίες τους, χωρίς να λαμβάνουν υπ' όψιν τους τις οδυνηρές συνέπειες για τα ελληνικά εθνικά συμφέροντα.

Με δεδομένους αυτούς τους χαρακτηρισμούς, τους οποίους πλέον χρησιμοποιούν και πολλοί Δυτικοί για τα ίδια πρόσωπα, θεωρείται φυσιολογική έξτρεμη η σημερινή επίπεδο και η ποιότητα των ελληνορωσικών σχέσεων, με αποκορύφωμα τις απεκμηριώτες απελάσεις των Ρώσων διπλωματών, που μάλλον παραπέμπουν σε ψυχροπολεμικούς καιρούς, χωρίς παράλληλα να διαφαίνεται μια σύντομη προοπτική αναθέρμανσης των πολύ καθοριστικών για την οικονομία της χώρας μας σχέσεών μας με τους Ρώσους.

Πάντως, η δημιουργήθείσα σημερινή επαφή του Βλαντιμίρ Πούτιν με τον Κώστα Καραμανλή, αν πράγματι υφίσταται, μπορεί να χαρακτηριστεί άκρως σημαντική και ενδιαφέρουσα, τουλάχιστον για την επόμενη ημέρα στη χώρα μας, ενώ μάλλον ακόμα δεν μπορεί να ερμηνευθεί με ποιον τρόπο και για ποιον λόγο συνέπειες αυτή να αναπτυχθεί συγχρόνως με την αντίστοιχη επιθυμία των Αμερικανών για προσέγγιση του πρώτου πρωθυπουργού.

Το ιδιαίτερο και ξεχωριστό ενδιαφέρον των φερόμενων «αποκαλύψεων» του νυν διοικητή της ΕΥΠ εστιάζεται στην καθ' όλα απαξιωτική τοποθέτησή του απέναντι στο πολύκροτο «Σχέδιο Πυθία 1» (σχέδιο δολοφονίας του πρώτου πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή), το οποίο φέρεται να χαρακτηρίσει ως «φούσκα» και ως κατασκευάσμα που εν πολλοίσ σχεδιάστηκε και δρομολογήθηκε από πρώτη συνδικαλιστή της Υπηρεσίας, με καταλυτικό ρόλο κατά το παρελθόν στα τεκταινόμενα στις τάξεις της, απ' όπου πλέον έχει απομακρυνθεί.

